

(TIẾP THEO)

Bà chủ quán cười :
— Chưa chi mà chi đã dọa như thế, tôi nỡ đưa vào
đám dẹp cho bà !

— Tánh tôi như thế đây ! Bà yêu là giàn, độc quyền, đi
với tôi mà liếc ngang liếc oẹo co kinh ào quắc à !

Tường cười :

Người ta là lòn yêu lính thi Bà Lón đánh giặc vào mèi,
còn Bà Lòn lích thi người yêu của Bà Lón có quyền đánh bắt
tai khôn !

Bà Lòn gắt :

— Ông mong nhau thế !

Bà Lòn quát :

Bà Lòn quay sang chuyên kiếng :

— Ngày nay anh cũng ngày dài uống hả ? Hôm tôi dài
xem cuộn phim anh vừa đóng, tôi thấy anh ga lăng, đeo trai
lão già giờ bênh ngoài lại như thế này !

Tường cười :

— Đó là bình bông, cùi cây xương thịt làm gì có khác
dầu chua Bà !

— Lén lén lém !

Tường cười, thách khích vô ngay vào móng Bà Lòn mòi
cái rết :

Bà Lòn chửi trang điểm mà không lém lính thi chết,
nhưng Bà ! Khi dài mòi trong chòi mìn của mèi rồi lút dù không
lém lém lít mèi, mèi vẫn không mèi trang, tòn ngồi uống rượu
không cần cái em bênh ngoài vĩ dã có người đẹp ngồi
rồi ! Tui vừa khép bà xong đây !

Bà Lòn hỏi :

— Khen sao ?

— Khen bà, dẹp bà, mát da, mát thịt nữa !

— Hợp mähr phông ?

— Cảng có gi ?

Bà Lòn quay lại nói với bà chủ quán :

— Không hối vì sao người cũ mập ra, chân quá phun
được cái bụng không phết là dẹp rết, em phải dài đây !

Tường nghiêm cahi :

— Tüm hâm hâm hâm hâm, mèi bà ai dì tam hoi !

Tường lắc đầu :

— Ông xú An Nam mìn dinh bà mòi không được dì tam hoi
chú hoi tò hòi. Pháp dài bà hoi là thường lai !

Tường nêu phết là dì ở Pháp rồi dì loe thìn hòi. Bà Lòn
trưởng :

— An dài dì Pháp rồi hòi !

— Ông xú 15 năm !

Thế hòi, chúng tôi có chà à khú đù !

Cái nói của Bà Lòn làm Tường nhặt hào phai quay sang
chuyện khét :

— Bà bay chíp à đâu ?

— Câu này tôi hâm anh mà anh chưa trả lời, bây giờ
anh lại hôi tài khét không ?

Tường cười :

— Tôi dà hòi bà bay chíp & Ngà Sô !

— Nhưng bay giài giài là à đâu ?

— Cố một gác phòng trong mèo nhà giào dày là nèi
em trúu, lèp là bài giài !

— Chưa có vụ sao làm nòi giài !

(Còn tiếp)

Kịch ngang trái của ban Th. Thúy Hằng trên khung kính Tr. Hình tối 11-7-74

Tối nay 11-7-74, khán giả
đến xem khán được xem
mang tên **Đêm Ngày**.

Có một trọng số kịch có tên

Thúy Hằng và tên là **Tr. Hình**

Kịch Sát Vua Hạng Văn, Mèo

Võ, Tú Lai, Tú Linh, Tú

Thúy Hằng, Tú Nhàn, Tú

<p

CHƯƠNG 64
Mây trùm, mưa trút. Ngòi hết lối
Cửa chết dường sah cách túc tú.

Đường Địch có tay, nhín mìn. Một tên là tên hổ két. Sóng chép chờn cung phai chén chén hò.

Lão vú dứt lời, chợt nghe có tiếng cười khích khích từ đài đeo pháo sau lão vọng tới:

— Già i là ai?

Tiếng cười òa như, Đường-Địch biến sắc quy lại quát:

— Ai?

Tiếng nói của thiếp mà chàng cũng không nhận ra:

— Nàng à? (Đường-Địch nhìn chung) Sợi chỉ thật vàng, sợi chỉ thật chéo?

Dì Lão vú xong, lão nói, chén vào đài đeo, bắt gặp Tu Thiên đang tựa vách lá mướn cười: Tiếc ngay cùa bù áp ngón phao linh đài đó.

Đường-Địch xác định hỏi:

— Sao sang đài đây?

— Thiếp đã không được chàng?

— Nếu biết sang đài. Ông, vú ria là da cho hai tên đê tu mảng vật ấy để dêm mang da cho nòng.

Tồ Minh Tuyệt ngưng cười :

— Đều theo con kinh khổp?

— Theo không kịp đài. (Đường-Địch thở dài) Chết tên ái sẽ đương làm trong một tui xác.

— Thiếp đến công vi việc già. Hồn nua,

Quan nhà thiếp không làm sao tìm ra đài đeo này.

Đường-Địch mừng thầm:

— Con đón rỗi à! Nő đâu.

— Vì cõi người khác nên thiếp không cho nó theo.

— Nàng mang tu lối hái lỗ! Đã bộn

thủ hạ thấy nàng như thi phiền lâm! Cảnh

đáy nay, ta sẽ nghĩ cách đón gấp nàng!

— Thiếp biết.

Tồ Minh Tuyệt hỏi lại :

— Nhịn tui qua lối đáy thoát ra, chàng có biết là ai không? Ông, vú ria chàng không đồng ý đâu!

— Ài, nồng mè!

— Tríu nồng Bath, Tiểu Phú Vú và con sái cung cửa thi phiền lanh xuống đỗ.

Đường-Địch chán giọng một lúc, hậm hực:

— Ta đang lý sao có người biết được

địa đạo. Thị ra ra làm con tien ty áv. Búo ngài búc có tiếng kim mang vang dày:

— Lát đà! Lát ! Lát ! Lát !

Lát đà có tiếng chán chay loay, tiếng navy, tiếng bùa. Đường-Địch giật nẩy, tên hổ.

— Nàng đã cầm tay giữ kia hành tung!

(Lão nhảy vút ra đài đeo, quát) Chùa

bí khí, chý lồng ngaya. Thị giết cõi ngaya, hòn đày hòn đày lợt lại mọi người!

Lão chay bùng bông tro thách môt thê

tết cõi mảnh liệt. Đàn ngay hí vang, đập logo.

Bút Đài Đường mòn tuy mít cảm dào, tuy

trái rát da nai, tên hổ lấp ló chén

chén chủn.

— Thị hán chết ngaya chò không

dè lao!

Têu đoc đong loét đai vào dây cuog chò

lau.

Nhưng khai lúa bén mù mít đai trời

tùa lúa khai mít, tên hổ mít, tên hổ

vết.

Sau hán thử: Đường-Địch vén quần,

shong, shong, lão vú người lót áo,

nhay phoc lén dau cõi cõi. Từ đài lão nhín

bón bón, bón bón bay ngaya chay chén

núm bón, bón bón lón phap lóng

gió. Tên hổ mít, tên hổ mít, tên hổ

Đường-Địch xác định hỏi:

— Sao sang đài đây?

— Thiếp đã không được chàng?

— Nếu biết sang đài. Ông, vú ria

chết tên ái sẽ đương làm trong

một tui xác.

— Thiếp đến công vi việc già. Hồn nua,

Quan nhà thiếp không làm sao tìm ra đài

đeo này.

Đường-Địch mừng thầm:

— Con đón rỗi à! Nő đâu.

— Vì cõi người khác nên thiếp không

cho nó theo.

— Nàng mang tu lối hái lỗ! Đã bộn

thủ hạ thấy nàng như thi phiền lanh

đỗ.

Đường-Địch mừng thầm:

— Con đón rỗi à! Nő đâu.

— Vì cõi người khác nên thiếp không

cho nó theo.

— Nhịn tui qua lối đáy thoát ra, chàng có biết là ai không? Ông, vú ria chàng không đồng ý đâu!

— Ài, nồng mè!

— Tríu nồng Bath, Tiểu Phú Vú và

con sái cung cửa thi phiền lanh xuống

đỗ.

Đường-Địch chán giọng một lúc, hậm hực:

— Ta đang lý sao có người biết

— Bis, bis.

Duy Hưng lại phải bắt thêm bài nữa.

Giong hát của Duy Hưng thật hót.

Lão nghe phia dưới hõa lén thấy Duy

Hưng đep trai thật, khôn ngoan thật. Nàng ngồi

chén lão ngai hòi:

— Đài chém Lão?

— Đài!

Duy Hưng đưa Lan ra xe, mót cửa

không. Lão vú cười:

— Anh hót quá, ba giờ em hát

nhau!

Cát giọng ca lài được ngày! Thắng

Độc Cường hót khai lám nhất là vè ký

nhau phim hót gá!

Em được nót day thi mau khá :

— Em ngay thô?

— Cõi diệu kinh gi khó?

— Cõi diệu kinh gi em sẽ biết vi anh

biết thang do cõi xao lám khong lý?

— Lợi dụng thô thê nua anh Duy?

— Cung khai vú em với?

— Anh khai vú chay!

Duy-Địch cười:

— Cõi diệu kinh gi hót, em nót chay?

— Em nót anh hót! Lão vú tham doa vú

ai phai vú nót hót! Lão vú tham doa vú

nhau thay nhau hót!

— Em nót anh hót! Lão vú tham doa vú

nhau thay nhau hót!

— Lão vú nót hót!

